

4) Artykuł 5 ust. 2 lit. a) i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 stoją na przeszkodzie istnieniu uregulowania krajowego takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w celu sfinansowania godziwej rekompensaty przysługującej podmiotom praw autorskich, łączy dwie formy wynagrodzenia, a mianowicie z jednej strony wynagrodzenie ryczałtowe uiszczane z góry, czyli przed dokonaniem zwielokrotnienia, przez producenta, importera lub wewnątrzspółnotowego nabywcę urządzeń pozwalających na sporządzanie kopii chronionych utworów w związku z wprowadzeniem tych urządzeń do obrotu na terytorium krajowym, z drugiej strony zaś wynagrodzenie proporcjonalne, uiszczane z dołu, czyli już po dokonaniu zwielokrotnienia, którego wysokość określana jest jedynie w oparciu o iloczyn ceny jednostkowej i liczby wykonanych kopii, pobieranej od osób fizycznych lub prawnych dokonujących zwielokrotnienia utworów, jeżeli:

- wysokość wynagrodzenia ryczałtowanego uiszczanego z góry jest obliczana wyłącznie na podstawie prędkości, z jaką dane urządzenie może dokonywać zwielokrotnień;
- wysokość wynagrodzenia proporcjonalnego pobieranego z dołu zależy od tego, czy dłużnik współpracował przy jego pobieraniu;
- system łączony, rozpatrywany całościowo, nie zawiera mechanizmów, w szczególności mechanizmu zwrotu, pozwalających na uzupełniające posłużenie się wobec poszczególnych kategorii użytkowników kryteriami rzeczywistej szkody oraz szkody ustalonej ryczałtowo.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen – Szwecja) – Skatteverket/Hilkka Hirvonen

(Sprawa C-632/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ osób — Równe traktowanie — Podatek dochodowy — Dochody podatników niebędących rezydentami, od których pobiera się podatek u źródła — Wykluczenie wszelkich odliczeń podatkowych związanych z sytuacją osobistą podatnika — Uzasadnienie — Możliwość wyboru przez podatników niebędących rezydentami systemu mającego zastosowanie do podatników będących rezydentami i skorzystania z owych odliczeń)

(2016/C 016/04)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: Hilkka Hirvonen

Sentencja

Odmówienie, w ramach opodatkowania dochodu, podatnikom niebędącym rezydentami – którzy uzyskują większą część swych dochodów z państwa źródłowego i którzy wybrali system opodatkowania u źródła – możliwości skorzystania z tych samych odliczeń osobistych co te, które są dostępne dla podatników będących rezydentami w ramach zwykłego systemu opodatkowania, nie stanowi dyskryminacji sprzecznej z art. 21 TFUE, o ile owi podatnicy niebędący rezydentami nie są poddani ogólnie wyższemu ciężarowi podatkowemu niż ciężar spoczywający na podatnikach będących rezydentami i na osobach z nimi zrównanych, znajdujących się w podobnej sytuacji.

(¹) Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litwa) – Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

(Sprawa C-103/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 — Artykuł 7 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 121 i art. 132 ust. 2 — Akty wykonawcze do tego rozporządzenia — Ważność, w świetle traktatu FUE, aktu o przystąpieniu z 2003 r. oraz zasad niedyskryminacji, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej administracji — Modulacja płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikom — Zmniejszenie kwot — Poziom płatności bezpośrednich stosowany w państwach członkowskich Wspólnoty Europejskiej w jej kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r. oraz w państwach członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. — Brak publikacji i uzasadnienia]

(2016/C 016/05)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Strona pozwana: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

przy udziale: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Sentencja

1) Artykuł 7 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 121 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „poziomu płatności bezpośrednich stosowanego w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie” należy rozumieć w ten sposób, że za rok 2012 wspomniany poziom wynosił 90 % poziomu całości płatności bezpośrednich i że pojęcie „poziomu płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich” należy rozumieć w ten sposób, że za rok 2012 poziom ten był równy poziomowi państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej w jej kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.